

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ [เช้า]

“หล่อรูปเหมือนหลวงปู่มั่น”

บริจาคได้ทั้งทองคำ ทองธรรมชาติใช้ไหมละ (ได้ครับ) เออ บริจาคได้ทั้งทองคำ และทองธรรมชาติสำหรับรวมมาหลอมทอง หลอมรูปเหมือนหลวงปู่มั่น บริจาคได้ทั้งทองคำและทองธรรมชาติได้ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปแหละ

วันนี้ทองคำแยกเป็น ๒ ประเภทนะ ผู้ใดที่มีศรัทธาจะบริจาควันนี้ คือจะบริจาคทางหล่อพระ คือรูปเหมือนหลวงปู่มั่นเรา ก็แยกไปทางรูปเหมือน ถ้าจะบริจาคเข้าสู่คลังหลวงก็ให้มาจุดเดียวกัน บอกว่าแยกทางนั้นทางนี้ ทางนี้จะปฏิบัติกันนะ ถ้าแยกไปเพื่อหล่อพระก็มาทางนี้ทันที ถ้าเข้าสู่คลังหลวงก็แยกมาทางคลังหลวง มี ๒ ภาค ให้ทำความเข้าใจตามนี้

หลวงปู่มั่นเป็นต้นลำสำคัญมาก แดกกระจายออกไป คือครูบาอาจารย์ที่ได้รับการอบรมศึกษาจากท่านมาเต็มที่แล้วกระจายไปแนะนำสั่งสอนโลก ออกจากท่านองค์นี้ เพราะฉะนั้นจึงสำคัญมากทีเดียว หล่อพระหลวงปู่มั่นที่กระจายเมตตาธรรมออกทั่วประเทศไทยเรา คือออกจากหลวงปู่มั่น เป็นอันดับหนึ่ง แดกกิ่งก้านออกไปก็ไปเป็นครู เป็นอาจารย์แนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย ออกจากหลวงปู่มั่นทั้งนั้นแหละ เวลานี้จะหล่อรูปเหมือนท่านให้เป็นที่สักการบูชาไปเป็นเวลานาน

วันนี้เป็นวันเสียดสละเพื่อครูบาอาจารย์ ต่อไปก็เพื่อชาติบ้านเมืองของเราคือเอาเข้าคลังหลวง อันนี้เอาเข้าธรรมหลวง หลวงปู่มั่นเรียกว่าธรรมหลวง วันนี้วันรวมทอง เพื่อถวายหล่อรูปเหมือนหลวงปู่มั่น ผู้ใดไม่เคยพบเคยเห็นท่านให้กราบไหว้บูชาท่าน ด้วยการถวายทองเป็นรูปเหมือนท่านนะวันนี้ จะเหลืองอร่ามครอบคลุมทั่วประเทศไทย รูปหล่อหลวงปู่มั่น

เหล่านี้อยากจะพูดว่า ทั้งหมดไม่เคยเห็นองค์ท่านเลย หลวงปู่มั่น วันนี้ให้ได้กราบท่านด้วยถวายทองคำบูชาคุณท่านนะ ท่านทำประโยชน์ให้โลกมาก กว้างขวางมาก อยากจะพูดว่าไม่มีใครสู้ท่าน หลักใหญ่ทางด้านวิปัสสนาปฏิบัติกรรมฐาน ท่านเคยสมบุดสมบันอยู่ในป่า ที่เป็นรูปท่านอยู่จังหวัดเชียงใหม่ก็เพราะท่านไปอยู่จังหวัดเชียงใหม่ถึง ๑๑ ปี อยู่ในป่าในเขาทั้งนั้น

หลวงตาบัวมีแต่พูดว้อ ๆ ไม่มีวาสนาได้ถวายอะไรท่านแหละ มีแต่พูดว้อ ๆ เท่านั้น ท่านทั้งหลายยังได้อะไร ๆ มาถวาย หลวงตามีแต่คำพูดลมปากว้อ ๆ เท่านั้นแหละ ไม่ได้เรื่อง โม่แก่ง ต่ำคนแก่ง ดุคนแก่ง เข้าใจไหม ว้อ ๆ

ใครยังไม่เคยกราบไหว้บูชาหลวงปู่มั่นตั้งแต่เกิดมาไม่เคยเห็น ให้เอาทองนี้เป็นน้ำใจกราบไหว้บูชาท่านโดยทางถวายทองหล่อรูปเหมือนท่านวันนี้ จะอาราธนาท่านไปสถิตอยู่ที่เชียงใหม่ เรียกว่าเป็นตามแนวเดิมของท่าน ท่านอยู่ที่เชียงใหม่ในป่าในเขาบำเพ็ญธรรมมาตั้ง ๑๑ ปี หลวงปู่มั่น

มีเท่าไรเอามาวันนี้ อุทิศถวายบูชาคุณของท่านที่มีมหาศาลต่อโลก บูชาท่านด้วยทองคำโดยทางหลอมรูปเหมือนท่านไว้กราบไหว้บูชาเป็นเวลานาน ๆ เวลาเททองคำจะอยู่จุดไหน ควรจะอยู่จุดสูง เคียงระนะ ศรัทธาใหญ่ที่ถวายหล่อรูปหลวงปู่มั่น ก็คือคุณฐาวรา หวังหลี นี่เป็นศรัทธาใหญ่ ถ้าไม่มีอันนี้แล้ว เหล่านี้จะไม่มีเลย ต้นเหตุใหญ่อยู่ตรงนี้นะ หล่อรูปเหมือนหลวงปู่มั่น คือคุณฐาวรา หวังหลี ไปสร้างพิพิธภัณฑที่ไว้ที่เชียงใหม่ แล้วก็อาราธนารูปเหมือนท่านไป โดยหลอมจากทางนี้เรียบบร้อยแล้วก็เอาไปไว้ที่เชียงใหม่ ประจำเป็นเวลานาน ๆ ให้สมกับที่ท่านเคยอยู่เชียงใหม่มานานตั้ง ๑๑ ปี

เวลาท่านมรณภาพแล้ว บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มีใจใสศรัทธาอยากหล่อรูปเหมือนท่านเอาไปไว้ที่เชียงใหม่ วัดเจดีย์หลวง วัดเจดีย์หลวงนั้นท่านก็เคยเข้ามาจำพรรษาอยู่ ดูเหมือนสองสามครั้งนะ ท่านมาจำพรรษาอยู่ที่วัดเจดีย์หลวง จากคำอาราธนา นิมิตต์ของพระเจ้าอวาส นิมิตต์ท่านมาเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรอยู่ที่วัดเจดีย์หลวง ดูเหมือน ๓ ปี แต่ไม่ได้ติดกัน อยู่แล้วก็ถูกนิมนต์มาอีก มาจำพรรษาที่นั่น ให้การอบรมสั่งสอนชาวเมืองได้รับความร่มเย็นเป็นสุขเรื่อยมา

วันนี้ท่านผู้ใดมีศรัทธามากน้อย ทองคำถวายเข้ามาเพื่อหล่อรูปหลวงปู่มั่น พี่น้องทั้งหลายผู้ใดมีศรัทธา เราบริจาคทานมาเพื่อชาติของเรามาเป็นเวลาร่วม ๕ ปีนี้แล้ว วันนี้เป็นโอกาสอันดีงามของพี่น้องทั้งหลาย จะได้บริจาคทองคำเพื่อหล่อรูปเหมือนหลวงปู่มั่น ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรากฏชื่อลือนามด้วยคุณธรรมครอบเมืองไทยเราเป็นอย่างน้อยนะ

หลวงปู่มั่นเป็นมหาคุณแก่พี่น้องชาวไทยเราเป็นอย่างมากทีเดียว ท่านเป็นต้นลำอันสำคัญ เวลาเสาะแสวงหาอรรถาธรรมหาอยู่ในป่าในเขา เฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดเชียงใหม่ ท่านอยู่เป็นเวลาร่วม ๑๑ ปี ไปรู้ธรรมเห็นธรรมที่จังหวัดเชียงใหม่ และบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่เป็นครูเป็นอาจารย์นี้ออกมาจากท่านทั้งนั้นแหละ ผู้ปรากฏชื่อลือนาม บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายส่วนมากต่อมาก ออกมาจากหลวงปู่มั่นทั้งนั้น ยกตัวอย่างเช่น หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน หลวงปู่คำดี หลวงปู่ฝั้น นี่คือนักศิษย์ของท่านทั้งนั้น

กระจายออกไปเป็นครูเป็นอาจารย์สอนพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศไทย แยกแขนงไป
นี้เราระบุมาเท่าที่จำได้เพียงเล็กน้อย

บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่หลวงปู่มั่นประสิทธิ์ประสาทธรรมะให้ และได้มา
ประกาศสอนพี่น้องทั้งหลายอยู่ทุกวันนี้ หลวงตาบัวที่พูดว้อ ๆ อยู่ที่นี่ เขาเรียกว่าลูกศิษย์
ขอนแก่นอยู่ใต้ถุนเท่านั้นแหละ มีแต่พูดว้อ ๆ เท่านั้น เข้าใจหรือ บางคนไม่เข้าใจ ได้มา
ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบเวลานี้ คือหลวงตาบัวนี่ว้อ ๆ ลูกศิษย์ทัพพ็อยู่ในหม้อ
แกง ไม่รู้รสชาติของแกงละนะ แต่อยู่ในหม้อแกงนั่นแหละ

มีเท่าไรเอามาวันนี้ เป็นวันที่บริจาคนะ เลยจากนี้แล้วจะไม่ได้หลอมท่านอีกนะ กาล
นี้เป็นกาลอันควรเหมาะสมอย่างยิ่ง เป็นมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากัน เรา
ได้อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายชวนชวายนามาเพื่อบูชาชาติไทยของเรา ก็ได้ทำมา
เป็นลำดับ วันนี้เราพักเครื่องนั้นหน่อย แล้วหมุนเข้ามาสู่ศาสนา คือธรรมหลวงของ
หลวงปู่มั่น โดยหล่อรูปเหมือนท่าน วันนี้เป็นวันหล่อรูปเหมือนท่าน เวลาหล่อรูป
เหมือนท่านแล้วจะได้กราบไหว้บูชาท่านเป็นขวัญตาขวัญใจแก่พี่น้องชาวไทยเรา ตลอด
ไปนานแสนนาน ท่านผู้ใดจะบริจาคนหล่อรูปเหมือนก็หามา

อย่าไปสนใจนักนะไอ้ความตระหนี่ถี่เหนียว มันเคยมัดคอคนมามากเท่าไรแล้ว
อะไร ๆ ก็มีแต่ตระหนี่ ๆ ที่จะทำประโยชน์ทำไม่ได้ แต่ที่จะให้กิเลสเอาไปถลุงจมไป
เลย ๆ มีทั่วโลกดินแดนนะ วันนี้เป็นวันเสียสละเพื่อหัวใจของเราที่เรียกร้องหาความช่วยเหลือ
เหลืออยู่ตลอดมา ให้ได้บำเพ็ญบุญกุศลมหากุศลในครั้งนี้ โดยถวายทองหลอมเป็นรูป
เหมือนของหลวงปู่มั่นเราในเช้าวันนี้ ประมาณ ๑๑ โมง ๒๙ นาที เริ่มเททอง ท่านผู้ใด
มีศรัทธาย่านอนใจเวลานี้ เลยจากนั้นไปแล้วจะเสียใจ จะไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรตายทั้ง
เปล่า ๆ

เขาทำประโยชน์กันทั่วโลก เราคนเดียวขวางโลกอยู่ เป็นทัพพีขวางโลกคือเรา
ไม่ได้บริจาคนกับเขา ใช้ไม่ได้นะ ถ้ารู้ตัวอยู่แถวนี้ให้บอกมา คนเขาเต็มศาลา เขาบริจาคน
ทองคำเพื่อหล่อรูปเหมือนหลวงปู่มั่นนี้เต็มศาลา แต่มีรายโหนดที่เป็นทัพพีขวางศาลาอยู่
นี้ ไม่ยอมบริจาคน มีแต่ความตระหนี่ถี่เหนียวกันทางไว้ ให้เรียกตัวมา เราจะเรียกไอ้ชาว
มาจับขามัน เข้าใจไหม จับขามันแล้วเราจะยื่นโซ่ให้ไอ้ชาวเราให้มัดแขนมันจูงลงทะเล
คนนี้สมควรจะอยู่ทะเล อยู่เมืองไทยไม่ได้ เพราะเป็นคนตระหนี่เห็นแก่ตัว เป็นทัพพี
ขวางชาติขวางศาสนา ถ้าใครไม่ยอมเป็นทัพพีให้บริจาคนมาเดี๋ยวนี้ หลวงตากำลัง
เตรียมรับอยู่นี่นะ

วันนี้เหมือนว่าเราพักเครื่องคลังหลวงของเราไว้ชั่วระยะหนึ่ง เพื่อธรรมหลวงได้
สง่างามในกลางประเทศไทยของเรา โดยหลอมรูปเหมือนหลวงปู่มั่นไว้กราบไหว้บูชา

จะพูดเรื่องหลวงปู่่มั่นย่อ ๆ ให้น้องทั้งหลายทราบนะ ส่วนเขียนประวัติก็หลวงตาว่า ๆ นี้แหละเขียน นี้จะเล่าย่อ ๆ เรื่องของท่านที่อยู่เชียงใหม่ ผู้ที่ได้ชมบารมีท่านซึ่งไม่เคยคาดเคยคิดว่าเขาเป็นคนเช่นไร พวกนี้เขาเป็นพวกมุเซอ เขาอยู่ในป่าลึก ๆ แล้วหลวงปู่่มั่นไปอยู่กับเขาที่แรกนั้นถูกตำหนิติเตียน หลวงปู่่มั่นกับท่านอาจารย์มหาทองสุกไปสององค์ อยู่กับพวกมุเซอ เวลาเข้าไบนั้น เขาไม่ยินดีในท่านทั้งสององค์นี้เลย เขาประกาศบอกกัน แต่คนในป่าไม่มีมาก ไม่ก็หลังคาเรือน พวกมุเซอ หัวหน้านั้นเขาประกาศเลยว่า นี่มีตุ้เจ้าหลวงมาอยู่นี้สององค์ ตุ้เจ้าหลวงนี้ไม่ใช่เป็นตุ้เจ้าหลวงธรรมดาทั่ว ๆ ไป แต่เป็นตุ้เจ้าหลวงเสือเย็น

คือเสือเย็นนี้เป็นพระลี้กลับคอยที่จะกินตับกินปอด เป็นเปรตเป็นผีกินตับกินปอดประชาชน ไม่เป็นที่ไว้ใจได้ ความหมายว่านั่น คำว่าเสือเย็นนี้มันครอบคลุม คือความโหดร้ายทารุณ เป็นยักษ์เป็นผีอยู่กับคำว่าเสือเย็น เขาตำหนิติเตียนประกาศคนในบ้านเขาว่า อย่าออกไปแถวนี้ คือท่านพักอยู่นอกบ้านเขา สององค์กับท่านอาจารย์มหาทองสุก ที่นี้เขาตีเกราะประชุมในบ้าน ใครไปบอกท่าน เห็นไหมละ พอตื่นเข้าขึ้นมา เอ้อ ไม่ได้นะท่านมหา ว่างั้นนะ เรามานี้เราก็มาทวังเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่ตัวของเรา และแก่โลกสงสารทั่ว ๆ ไป

แต่เมื่อคืนนี้เขาประกาศเป็นข่าวอกุศล ว่างั้นนะ ข่าวอกุศลไม่ดีเลย ที่นี้จะทำยังไง พวกนี้จะเอาความไม่ดีนี้เข้าเผาบ้านเผาเมืองตนเอง นั้นฟังซิท่านพูด เขาตำหนิว่าเราสององค์นี้เป็นเสือเย็น ห้ามไม่ให้ไปแถวนี้เป็นอันตราย สำหรับผู้หญิงห้ามเด็ดขาดไม่ให้ไปแถวนี้ สำหรับผู้ชายไปได้เฉพาะไปสังเกตการณ์ ให้ไปดู พอเขาประกาศเรียบร้อยตอนกลางคืนแล้ว เขาจัดคนไปดูครั้งละสามสี่คน ไปดูสังเกตการณ์ เวลาหลวงปู่่มั่นกับท่านอาจารย์มหาทองสุกอยู่ในป่า ไอ้ที่พักที่นอนไม่ต้องพูดแหละ เขาไม่สนใจโยตีแล้วจะอยู่ดีไต่ยังงี้ ก็ไปอยู่ตามร่มไม้ตามใบไม้ใบหญ้านั้นแหละ ที่นี้แทนที่ท่านจะคิดแบบโลกเขาคิด ท่านไม่ได้คิดนะ

นี่เขาตำหนิเราว่าเป็นเสือเย็นนี้ ที่แรกเราก้ไม่ได้คิดว่าจะอยู่ที่นี้นานเท่าไร เราจะอยู่ไปตามอัธยาศัยของเรา แต่เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นเช่นนี้แล้ว หากเราหนีไปเสียตอนนี้ พวกนี้ตายแล้วจะไปเป็นสัตว์เป็นเสือตกรกกันหมด ท่านว่างั้นนะ เราจะหนีไปไหนไม่ได้ท่านมหา ทนเอาละ ฟังซิ ท่านสงเคราะห์เขาเสียด้วยนะ แทนที่ท่านจะเป็นความไม่พอใจตอบรับเขา ท่านไม่มี เขาตำหนิเราอย่างนี้แล้วเขาเป็นบาปเป็นกรรมอย่างหนาเลย อย่างมาก ตายเวลาที่จิตของเขายังไม่กลับตัวนี้ เขาจะไปเป็นสัตว์เป็นเสือลงรกกกันหมด

เรายังไปไหนไม่ได้ละท่านมหา อนุเคราะห์เขาเสียก่อน จนกว่าเขากลับเนื้อกลับตัวได้แล้วเราจะไปที่ไหนค่อยไป เอ้า ทุกข์ก็ทุกข์ จนก็จน จนเพื่อสงเคราะห์โลก นั้นฟังซินะ เลยท่านอุตสาห์อยู่ที่นั่น บิณฑบาตจะได้หรือไม่ได้ ก็อด พุดง่าย ๆ เขาจะไปยินดีอะไร ใส่บาตรก็ให้เล็ก ๆ น้อย ๆ มากิน แล้วเขาจัดคนไปดูทุกวัน ส่วนมากมักจะเป็นตอนเช้า ที่แรกเป็นสองหน ตอนเช้า ตอนบ่าย ครั้นต่อมานี้เป็นเวลาบ่ายและบ่าย ๆ ไปดูพระสององค์นั้น มาที่ไรเขาก็ไม่มาพุดอะไรกับท่านแหละ เขามายืนอยู่ห่าง ๆ เดินดูรอบ ๆ แล้วยืนอยู่ห่าง ๆ เป็นประจำ ๆ ทุกวัน ๆ

ท่านก็ไม่สนใจกับเขา ท่านก็เดินจงกรมนั่งภาวนา บางทีหลับตาอยู่บ้าง นั่งหลับตาภาวนา บางทีก็เดินบุกไปตามป่าแหละ เดินจงกรมนะ เพราะไม่มีใครโยตีที่จะมาทำที่พักที่อยู่ให้ท่าน เนื่องจากเขาตำหนิท่านอย่างรุนแรงถึงกับขั้นที่ว่า เป็นเสือเหิน เป็นตัวเสนียดจัญไรแก่ส่วนรวมมากที่สุดทีเดียว ครั้นเวลาเขาจัดกันให้มาดูนานเข้า ๆ หัวหน้าบ้านเขาก็ตีเกราะประชุมอีก เป็นยังไง ผู้ที่ไปสังเกตการณ์กับตุ้เจ้าเสือเหินสองตน เขาว่าสองตนนะ สองตนนี้เป็นยังไง ได้ผลยังไงบ้าง

อีกคนหนึ่งเขาคงจะหมั่นไส้หรือขัดใจมากนั้นแหละ คนที่อยู่ในจำนวนไปดูเหตุการณ์ พอหัวหน้าบ้านเขาถามว่าเป็นยังไงผล เวลาไปตรวจสังเกตการณ์ดูกับเสือเหินสองตนนั้นแล้วเป็นยังไง ทางนี้ขั้นแรง ๆ เลย จะเป็นยังไง ขึ้นเลยทันที เสือเหินท่านจะเป็นอะไร ไปนี้ท่านไม่ได้มีอะไรกับเราเลย ท่านไม่สนใจกับเรา จะเป็นเสือเหินได้ยังไง ไปบางครั้งท่านก็หลับตาอยู่ บางครั้งท่านก็เดินของท่านอยู่ ท่านไม่สนใจกับอะไรเลย มีแต่อย่างนั้น ท่านไม่สนใจกับเรา แล้วจะเป็นเสือเหินได้ยังไง พวกเขายังรู้บาปนะ นี้ไม่แน่ใจเลยว่า ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วพวกเราจะเป็นบาปอย่างหนานะ

ถ้าไม่ไปสังเกตหรือไปสืบถามเรื่องราวท่านให้ชัดเจนเสียก่อน จึงมาตำหนิท่านอย่างนี้ไม่ถูกเลย อย่างเราไปสังเกตการณ์ สังเกตไม่ได้พุดได้จา ปรึกษาปรารภอะไรกับท่าน มันก็ไม่ได้ความอะไร ถ้าต้องการอยากจะทำบช้อเท็จจริงแล้ว เวลาไปหาท่านให้ไปถามท่านซิ ท่านมาอยู่อย่างงี้อยู่ยังไงไปยังไง ท่านทำอย่างนี้เพื่ออะไร ๆ ให้ถามท่านอย่างชัดเจนซิ วังั้น พอหัวหน้าบ้านทราบอย่างนั้นก็จัดคนไปอีก เอ้า ให้ไปถามท่านดู ตุ้เจ้าสองตนนี้ เสือเหินนี้เป็นยังไง พอเข้าไปก็ไปหาท่าน ตุ้เจ้ายะหยัง คือตุ้เจ้าทำอะไร เห็นท่านเดินจงกรม บางทีท่านนั่งภาวนาอยู่ เขาก็เดินมาแบบเขานั้นแหละ แบบหัวต่อเชื่อ ๆ ซ่า ๆ กับจอมปราษฎ์ มันเข้ากันได้ยังไง นี่ท่านโปรดได้หมด

เรื่องความเคารพไม่ต้องถาม เขาไม่รู้เรื่องละความเคารพเป็นยังไง ตุ้เจ้ายะหยังที่เดินไปมาอยู่นั้นนะ เดินหาอันหยังกะ นั่งหลับตา นั่งหาอันหยังกะ อ้อ เฮาหาพุทโธกะ พุทโธหาย วังั้น เอ้ พุทโธเป็นยังไงกะ เขาก็ถามเข้ามา ๆ ท่านก็สอน ที่นี้เริ่มแล้ว ถึง

ขนาดที่ว่าเขาจะหาช่วย แล้วพุทโธเป็นยังไง ลักษณะรูปร่างเป็นยังไง ลักษณะใสสว่าง กระจ่างแจ่มเหมือนดวงแก้ว เราหาช่วยได้บ้างไหม แล้วทำยังไง ท่านให้นึกพุทโธหา หา พุทโธหาย ให้นึกพุทโธ หาพุทโธ ให้จิตสำรวมอยู่ในนี้พุทโธหา

เขาก็ทำอย่างนั้น แล้วเขาก็ไปบอกว่า ท่านบอกว่าพุทโธท่านหาย ให้พวกเราหา ช่วยท่าน ต่อจากนั้นก็ทำ ภูเจ้ายี่เป็นหัวหน้าเขานั้นนะ มันมีนิสัยสำคัญอยู่นะ หัวหน้าที่ดี เพราะประชุมว่าเป็นเสือเหียนนั้นนะ ตัวนั้นละตัวสำคัญในทางเลวร้ายที่แรก และตัว สำคัญในทางดีที่แรกก็คือคนนี้ พอไปคนผู้ไปสังเกตการณ์เขาก็ไปเล่าให้หัวหน้าฟัง ว่า ท่านให้หาพุทโธ เขาก็ยังไม่ทำอะไรแหละ ยังไม่มีเรื่องราว ก็เรียกว่าลงใจหน่อย ท่านหา พุทโธ ท่านไม่ได้เป็นอะไรกับใคร ที่นี้พอบอกท่านแล้ว ภูเจ้ายี่นี่ไปทำภาวนาด้วยกันทั้ง บ้านนั้นแหละ แต่หัวหน้านี้เป็น พอภาวนาพุทโธ ๆ หนนี้ จิตสว่างจ้าขึ้นมาเลย

จิตสว่างจ้าไม่ได้สว่างธรรมดา เห็นไปหมด พอจิตสว่างจ้าขึ้นมานี้ก็เลี้ยงใส่ตุ้เจ้า เสือเหียน เฟ่งใส่หลวงปู่มัน พอเฟ่งใส่หลวงปู่มันเท่านั้น โถ จิตของท่านสว่างครอบ โลกธาตุไปหมด พอลุกขึ้นมาไม่ทราบว่าเป็นยังไง กราบเป็นที่เดียวนะ โถนี่หรือ เสือเหียน เสือเหียนอย่างนี้หรือ พวกเราทำกรรมหนัก ๆ เราไม่เคยเห็นความอัศจรรย์ แปลกประหลาดจากผู้ใดเลย มีตุ้เจ้าหลวงองค์นี้เท่านั้น พอจิตส่งไปนี้สว่างครอบโลก พอจากนั้นวันหลังมาเลย มาหาท่านมาเล่าเรื่องให้ท่านฟังถึงเรื่องความสว่างไสว ที่นี้มา เหมาท่านเลย ตุ้เจ้ามาหาพุทโธ ตุ้เจ้าไม่ได้หาพุทโธนี่นะ เขาต่างหากนี่นะพุทโธหาย ตุ้ เจ้าไม่ได้พุทโธหาย ตุ้เจ้าสว่างครอบโลกนูนนะ จะหายยังไง พวกเขาดังหากนะพุทโธ หาย ท่านก็เลยสอนต่อไป

ตั้งแต่นั้นมาเคารพเลื่อมใสสุดขีดเลย แก่ภาวนารูัจจนกระทั่งหมูมากินเผือกกิน มันในสวน แก่เฟ่งไฟเผาหมู แก่มาเล่าให้หลวงปู่มันฟัง เขาเห็นกระทั่งหมู เห็นสัตว์เป็น วัตถุก็เห็น เห็นนามธรรมก็เห็น พวกเปรตพวกผีเห็นไหมล่ะ เขาอยู่ในป่าเขาเคยเมื่อไร ทำไมเขาพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคอ ไม่สะทกสะท้าน โอ๊ย เขาเห็นเป็นอย่างนั้น อันนั้น เป็นอย่างนั้น อันนี้เป็นอย่างนี้ นั่นเห็นไหม พอจิตเขาสว่าง เขาลงเต็มที่ ที่นี้ไอ้เรื่องที่พัก ที่อยู่นั้นเขามาทำให้อเอง

นี่ละเรื่องพุทโธที่สว่างจ้านั้น เป็นพวกหมูเขอาเห็นก่อนใครในจังหวัดเชียงใหม่ พอเขาเห็นแล้ว เขาก็เป็นสักขีพยานได้เป็นอย่างดี คนในบ้านนั้นเป็นคนดีทั้งหมดเลย ฟังเสียงท่านคำเดียวเท่านั้น ท่านพูดคำเดียวยอมรับหมดเลย นี่แหละเรื่องราว เราก็มา สรุปความให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า หลวงปู่มันนี่ไม่ใช่พระธรรมดาสสมัยปัจจุบัน ครั้ง พุทธกาลท่านว่าพระอรหันต์ สมัยปัจจุบันนี้เป็นพระอรหันต์ไม่ได้มีหรอก ศาสนธรรม

สอนใคร สอนคนให้ได้มรรคผลนิพพาน ทำไมสอนไม่ได้ รู้ไม่ได้ นี่ละหลวงปู่มั่นเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งขึ้นมา

ท่านทำประโยชน์ให้โลก ในเวลาท่านอยู่เชียงใหม่ก็มีลูกศิษย์ลูกหาไปเยี่ยมไปอยู่กับท่าน บรรดาพระ แต่ไม่มากนักเพราะท่านปิดออก ๆ ท่านทำความเพียร จนกระทั่งออกจากเชียงใหม่ไปถึงสกลนคร ไปทางภาคอีสาน บรรดาลูกศิษย์ลูกหาจึงมาก สำหรับครูบาอาจารย์ทั้งหลายแต่ก่อนนั้น อย่างท่านอาจารย์ฝั้น ท่านอาจารย์ชาวนี่เคยอยู่กับท่านมาตั้งแต่ก่อนมาอยู่เชียงใหม่แล้ว นี่ละกระจายออกไปเป็นลูกศิษย์ของท่าน ทำประโยชน์ให้โลกกว้างขวางขนาดไหน ออกจากหลวงปู่มั่นนี่ทั้งนั้น เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่น

นี่ละวันนี้พวกพี่น้องทั้งหลายได้มาบริจาคทองคำที่จะรวมเข้า หลอมรูปเหมือนของท่าน จึงเป็นมหามงคลแก่พี่น้องทั้งหลายเป็นอย่างมากทีเดียว เราเกิดมาไม่เคยพบเคยเห็นท่าน ขอให้ได้นำใจเราเอาออกแสดงกราบไหว้บูชาท่านด้วยทองคำ ซึ่งท่านจะเททองในวันนี้นะ นี่ละพูดย่อ ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบอย่างนี้ หลวงปู่มั่นไม่ใช่พระธรรมดา สะเทือนสะท้าน พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมรู้จักกันหมด ถ้าไม่รู้ก็จะมีแต่พวกเรตาบอด ลูกศิษย์หลวงตาบัวตาบอดนี่ละ เพราะอาจารย์พาตาบอด ลูกศิษย์ลูกหาก็บอดไปตาม ๆ กัน จะไม่รู้ไม่เห็นก็จะเป็นลูกศิษย์หลวงตาบัวนี้แหละ ให้เปิดหูเปิดตานะ

ใครจะบริจาคทองอีก เอ้ามา เราไม่ได้ทำบุญให้ท่านกับผู้วิเศษวิโส เราจะไปทำกับหมาขี้เรื้อนเหรอ หมาขี้เรื้อนมันลงใจให้เราทำกับมันเหรอ ตั้งแต่หมาขี้เรื้อนมันยังไม่ยอมกับเรา จะว่าเราดีกว่าหมาขี้เรื้อนได้ยังไง เราต้องดีกับครูกับอาจารย์ซึ่งถึงถูก เอละให้พร